

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 11
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 14 МАРТ 2017 г.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов - председател на Върховния
касационен съд, Светла Петкова - член на Висшия съдебен съвет
ОТСЪСТВАТ: Калин Калпакчиев, Милка Итова**

**На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на
ВСС**

(извлечение)

Може би достатъчно отнек от вашето внимание, за което ви благодаря.

Пропуснах, извинявайте, но имах зададени въпроси от една неправителствена организация. Ако трябва да отговоря на поставените ми въпроси, тъй като не съм отговорил в писмен вид.

Те най-общо се свеждат до това. Беше ми поставен въпрос, преди години, през 86 г., по-точно, съм назначен, което е вярно, не отричам и не се срамувам от досегашната си дейност, за следовател в Държавна сигурност, в Окръжно управление на МВР Габрово. Бях следовател на две години. На този въпрос категорично ще отговоря - не. Тоест, въпросът е дали това би рефлектирало върху дейността ми на административен ръководител. Ако това би било така, щеше да рефлектира и върху работата ми като съдия в този десетгодишен период, така че отговорът ми е категорично не и мотивите за това се съдържат във всички справки, атестации, които са предоставени на вашето внимание и последната дори е приета от този състав на Висшия съдебен съвет при повишаването ми в ранг през 2014 г. „съдия във ВКС и ВАС“. Друго, което е, че в своята работа винаги съм се основавал единствено и само на закона, и като съдия, и на своето вътрешно

убеждение, както е записано в закона. Мисля, че това е, което мога да отговоря на този въпрос.

Другият въпрос е какво считам за конкурса, в който участва само един кандидат? Считам, че след като законът позволява това, а и аз нямам никаква вина за това, че никой друг не е изявил желание да участва също в този конкурс, няма никакъв проблем, още повече, че конкурсът си е конкурс, тъй като е с непредизвестен край, както се казва. Както можете да ме изберете за административен ръководител на съда, така може и да не ме изберете, така че състезанието си е състезание. Смяtam, че няма никакъв проблем, дори мисля, че е по-добре по този начин да бъде определен председателят на съда, отколкото по административен път.

Следващите няколко въпроса са свързани с това какви качества следва да притежава председателя на Върховния административен съд, дали следва да бъде от системата на административното правораздаване? На тези въпроси Законът за съдебната власт, чл. 170, мисля, изчерпателно отговаря и аз единственото, което мога да добавя, е това да бъде човек с главно „Ч" и принципен човек, който отстоява своите принципи.

Другият въпрос е, тъй като имам десетгодишен опит в системата на административното правораздаване, какво смяtam, че може да бъде подобрено в тази област? Има много неща, дори и в една добре функционираща система, които винаги може да се подобрят и да станат още по-добре. Така е и в административното правораздаване. В тази връзка считам, че по отношение на бързината и справедливостта в процеса има какво да се направи. Примерно, данъчните дела са разпределени в съдилищата, които са в района на петте регионални дирекции на НАП. По този начин тези дирекции са натоварени повече от другите съдилища за сметка на останалите в съответните региони. Това

затормозява тези съдилища и очевидно процесът е бавен, тъй като по тези дела се събира огромно количество доказателства. С една промяна в ДОПК, мисля, че ще биха разтоварени тези съдилища и натоварени други от по-малко натоварените, а от друга страна ще се повишила бързината в процеса и по-бързото постановяване на крайните съдебни актове, от което полза имат страните.

Що се отнася до справедливостта в процеса, която споменах, тук също има какво да се желае и да се подобрява. Напоследък, например, мога да дам пример с това, че започнаха едни дела за присъждане на разносите по административно наказателните дела, които са направени от страната, която е успяла да събори съответното наказателно постановление. Това е правилно. Действително всяка страна, която е направила известни разходи в процеса следва да ѝ бъдат репарирани, но считам, че е по-добре това да става като бъде променен процесуалния закон и бъде дадена възможност тези разноски да бъдат присъдени там, а не в едно друго производство, където смяtam, че по този начин се заобикаля процесуалния закон и по този начин се натоварват и административните органи, пресен пример, пак казвам - практиката е правилна, в правилната посока, но миналия ден председателят на съда, от който съм, беше му потвърдено едно дело от Върховния административен съд, което за 200 лв. разноски пред първата инстанция, претендирани по реда на Закона за отговорност на държавата и общините за вреди, впоследствие пред първата инстанция, т.е. пред Административен съд Габрово са уважени разноски още 300 лв. и пред втората инстанция още 300, т.е. общо стават 800 лв. Считам, че това е твърде несправедливо да се натоварват по този начин административните органи, а в крайна сметка тези пари излизат от данъкоплатеца, т.е. от нас. Та в общи линии има много такива примери и

много неща, които да се желаят и да се подобряват, въпросът е предполагам и на законодателна инициатива.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Цонков. Уважаеми колеги, въпроси към кандидата?